

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὁρεῖλαι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγράψωσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διασπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἐγκρίτως, εἰδοποιήθησαν αἱ τουρκικαὶ ἀρχαί, ὅτι θὰ διέλθῃ διὰ τῆς ἡμετέρας χωρὸς ἡ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀκολούθων ἀποτελουμένη ἐπιτροπὴ συνεισφορά τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης ἡ ἰσχυροῦς τῶν Ἰωαννίνων ἰδίως διέταξεν, ἵνα ὅτι καθ' ἑκάστην καθαρὸν οἱ δρόμοι, νὰ καταβρέχωσι καὶ εὐτρεπίζωσι τὰ καταστήματα αὐτῶν οἱ οἰκτοροὶ καταστηματαρχαὶ καὶ ἐν γένει νὰ διατηρῇται ἐν πᾶσι καθαριότης πιστευομένη ὅτι εἰς τὰ χαμένα κοπιάζουσιν καὶ ἰδρώνουσιν οἱ παύσαρκοι καὶ χονδροτράχηλοι ἀστυνόμοι, διότι ἡ σκυρρία καὶ ἡ βρώμα τῆς ἐν Ἡπείρῳ διοικήσεως δὲν ζυγνύονται βεβαίως μὲ ὀλιγοήμερον ἀναγκαστικὸν καθαρμόν. Θὰ φύγουν αὐτοί, θὰ ἐκβληθῶσι καὶ δεκάδες ὀλόκληροι ἐτῶν καὶ πάλιν νὰ ἰδῶμεν ἐάν θὰ κηρυχθῶσιν νὰ ἀπαλειφθῇ ἐντελῶς ἡ ἀποτρόπαιος πανούκλα, ἡ ὁποία ἀπὸ τῶν αἰώνων λυμαίνεται, ἐρημοὶ καὶ ἀτιμάζει τὴν χώραν μας· ἄλλως τε καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς πιστεύω νὰ ἐνδιαφερόται καθ' ὅλου διὰ τὴν τουρκικὴν καθαριότητα, οὐτε ἔρχεται βεβαίως, ὅπως χορτάσῃ τὴν ὄρασιν τῆς ἀπο τῆς τερπνῆς θύρας τῶν σαραβαλισμένων ὁδῶν μας. Ἐὰν εἴχεσιν ὅσον νὰ κάμῃ ἅπλως ἐκδρομὴν πρὸς διασκεδάσιν, εἰ θὰ ἐκαιμὲν ἀναμειβόμενος ταύτην μεσὰ εἰς τὰς πειρασὰς ἀναιμίας τῶν τουρκικῶν πύλων, οὐδὲ θὰ ἐξῆται βεβαίως ἀναψυχὴν εἰς τὴν χώραν τῶν θρηγῶν καὶ ὀδυρμῶν, ὅπου κλάει καὶ κορμὸς τῆς δυστυχίας μόνον θάλλουσι καὶ παχυνεῖται ὑπὸ τὴν ἀφθονον τροφὴν καὶ συνήχη προστασίαν, ἣν παρέχει αὐτοῖς τόσον προθύμως ἡ ἀποτρόπαιος ψυχὴ τῶν ἀρχόντων.

Ἄλλοι βεβαίως λόγοι, ἄλλαι σκεψεις ἄγουσιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα τοὺς ὑψηλοὺς ξένους, καὶ τοὺς λόγους τοὺτους, τὰς δυσμενεῖς δὲ αὐτοῦς σκεψεις ταύτας νοιώθουσι κάλλιστα οἱ τοῦρκοι καὶ οὐδὲως ἀμφιβάλλω ὅτι οὐχὶ τὸ πόνον, ἀπαρσιτικώταται σκέψεις ἐξοχίζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ψυχὴν τῶν.

Ἡ κακούργος, ἡ θηριώδης ψυχὴ ἡ ψυχὴ ἐκείνη, ἐξ ἧς ἀπέδρα πᾶν ἔχνος ἀγαθῆς προαιρέσεως, πᾶν ἔχνος ἀνθρωπίνου αἰσθήματος, κτηνώδεις δὲ μὲν ἐπιθυμίαι, θηριώδεις μόνον ὀρμαί, ἀγριότατα μόνον πάθη συγκρούονται καὶ βιαιότατα ἐκρούονται ἐν αὐτῇ, ἡ ψυχὴ αὕτη τότε μόνον εὐχαριστεῖται, τότε μόνον αἰσθάνεται τὴν γλυκυτέραν ἀγαλλίαν, ὅσάκις εὖρη καιρὸν ἀνευλόγητα νὰ πράττῃ τὸ κακόν, νὰ φθέρῃ νὰ καταστρέφῃ, νὰ κάμῃ τὸ θῦμα τῆς νὰ ὑποφέρει δὲν τὸ ἐν αὐτῇ περιττότερον, νὰ τὸ ἀκούσῃ νὰ φωνάζῃ, νὰ σκωζῇ, νὰ κτυπιέται ἀπὸ τοῦ πόνου, νὰ ὀλολύγῃ καὶ νὰ ἀσπείρῃ ὀλόσωμον τρέμειν. Τοῦτο μᾶς ὁδᾷ καὶ ἡ καθημερινὴ πείρα, τοῦτο ἡ ἱστορία τῶν διαπνευμένων κακούργων, ἡ ἐπισκόπησις τῶν δράσεων τῶν ἀγριωτέρων τυράννων, τῶν βαρβαρτέρων ἐπιδρομῶν.

Ἡ ἀκατάληπτος πορεία τοῦ χρόνου, τὸ κανονικὸν κύλισμα τῆς ἐκεί παρασύρουσιν ἐνίοτε σκοτεινὰς ἐποχάς, πλήρεις ἀνέμων καὶ ταραχῆς, καθ' ἃς ἡ δίνη καὶ ἡ θύελλα ξαφνίζουσι τὰ πνεύματα, τὰ πτοῦσι, τὰ καθιστῶσιν ἀνάσθητα, καὶ νεκρά. Ἐνθα ἔξαφνα τότε ἡ ψυχὴ αὕτη, ἐγείρεται καὶ εὐρίσκει καιρὸν νὰ χορτάσῃ γὰρ καλὰ ὅλας τὰς πλήρεις δυστυχίας ἐπιθυμίας τῆς. Εὐθὺς ὁμως ὡς ἴδῃ παρερχομένην τὴν θύελλαν, ἀποσυρμένα τὰ νέφη, κοπάζουσιν τὴν δίνην, περιβάλλουσιν δὲ καθαρὰν, διαυγῆ, ἀκτινοβόλον ἡμέραν, ἀρχίζει νὰ αἰσθάνηται ἐσωτερικοὺς δρυμυτατοὺς πόνους, οἷζύταται δὲ τύψεις, ἀφόρητος καὶ τυραννικωτάτη ταραχὴ, προάγγελος τῆς μελλούσης τιμωρίας λυμαίνονται ἀδιάκοπα τὴν κακούργον ἐκείνην ψυχὴν.

Εἰς τοιαύτην βεβαίως εὐρίσκειται σήμερον ἡ ψυχὴ τοῦ τοῦρκου· αἰσθανομένη ἐγγίζουσιν τὴν τιμωρίαν, νοιώθουσιν σιμὰ τὴν χεῖρα, ἡ ὁποία θὰ τοὺς ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ αὐτὸ καὶ θὰ τοὺς ἀνατινάξῃ γὰρ καλὰ τὴν γούνα, ἀναλογιζομένη δὲ τὰ κακὰ τὰ ὁποία διέπραξε, τὰς καταστροφάς, τὰς ἐρημώσεις, τὰς τυραννίας, τὰς ἀτιμώσεις, τὰς ὕβρεις, τὰς προσβολὰς φαντάζεται πολὺ φρικώδη, πολὺ ἀγρία, πολὺ μαρτυρικὴν τὴν εἰκόνα τῆς τιμωρίας.

Εἰς τὰ παράξενα καὶ ἰδιότροπα μέρη τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας ζῶσιν οἱ μεγαλύτεροι καὶ δηλητηριωδέστεροι ὄφεις· ἐκεῖ ἡ κατάλληλος συνδρομὴ διαφόρων αἰνῶν παρήγαγε τὴν αἰμοχαρεστέρην καρδίαν τῆς τίγρεως. Ἐκεῖ ζῇ ἡ ὕψις, ἐκεῖ ἀνεπτύχθησαν τὰ ἀγριώτερα θηρία, ἐκεῖ ἀνεφύθησαν αἱ μυσαιότεραι βαρβαρότητες, αἱ κτηνωδέστεραι ἐπιθυμίαι, οἱ βλακίστεροι καὶ ταπεινότεροι ἰδέαι. Ἐκεῖ εἶνε ἡ ἐστία τῆς μαλθακότητος καὶ τῆς ἀκολασίας, ἐκεῖ ἡ μήτηρ τῶν οἰζυτέρων τυραννιῶν, τῶν διαπερσιτικωτέρων μαρτυριῶν, τῶν σφοδρότερον πόων. Τίνος ἡ καρδία δὲν θρυέται, τίνος τὸ σῶμα δὲν καταλαμβάνεται ὑπὸ φρικώσεως καὶ τρεμούλας, ἀναλογιζομένου τὰς πολυμέρους συστηματικὰς βιανήσεις, τὰς ἐξορμὰς τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ χύσιμον εἰς τὰ ὕδα θερμοῦ χαλκοῦ, τὴν μαρτυρικωτάτην σκάρειν, τὴν σπαρακτικωτάτην ἐκδράν ζώντων, τὴν τυραννικωτάτην ἀναστήλωσιν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, τοὺς φρικωδεστάτους ἐκκομῶν, τὰς μαστιγώσεις, τὰς στρεβλώσεις καὶ τόσα ἄλλα μαρτύρια καὶ βιανήσεις τῶν ἀρχαίων βασιλέων τῆς Περσίας;

Εἰς ὑπὸ τὰς ἀκατάληπτους, ὑπὸ τὰς μαρτυρώδεις, ὑπὸ τὰς ἐντονωτέρας ἐπιδράσεις ἤρχισε νὰ ἀναφύεται καὶ διαπλάσσεται ὁ τύπος τῆς βαρβαρότητος, ἡ ἐνσαρκωμένη εἰκὼν τῆς ἀγριότητος, ἡ συσσωμάτωσις τῶν ἀπειραριθμῶν κακῶν, ἡ κακούργωτος ψυχὴ τοῦ τυράννου. — νὰ εἴξωρεν ἄραγε ἡ φύσις, ὅταν ἀνέπλασσε καὶ ἡτοίμαζε τὴν ἐξελίξιν τοῦ μοναδικοῦ καὶ παραδοξοτάτου τέρατος, νὰ ἤξωρεν λέγω, ποῖον κακόν, ποῖαν δυστυχίαν περσεύαζε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα; — ἡ πλήρης διαφθορὰς ἀτιμωφαιρα, οἱ σκοτεινότεροι ἰδέαι, ἡ θέα τῆς περιβαλλούσης ἀγριότητος, τὸ παράξενον καὶ ἰδιότροπον τῆς φύσεως, παρέσχον καταλληλότητα ἐδαφός, ἀφθονωτάτην τροφὴν, θαυμασίαν εὐνοηκότητα πρὸς ταχέαν ἀνάπτυξιν τῆς κακούργου ἐκείνης ψυχῆς.

Ἡ ἀκατάληπτος πορεία τοῦ χρόνου, τὸ κανονικὸν κύλισμα τῶν ἐτῶν παρέσφύρον ποτε σκοτεινὴν, ὀλέμωρην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ θύελλα

καὶ ἡ δίνη ἐξάρνισαν τὰ πνεύματα, τὰ ἐπτόνησαν, τὰ κατέστησαν νεκρά· ἡ ἐκ τῆς νεκρώσεως παραχθεῖσα ὁσμὴ, ἡ ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως διαδοθεῖσα ἀναθυμίασις ἐφθασε μέχρι τῶν ἀποτάτων ἐκείνων μερῶν καὶ πληξάσα τὴν διψαλέαν ἀρτιγέννητον ψυχὴν τοῦ ἐλλοχιζόντος θηρίου διεγείρει αὐτὴν καὶ τὴν ὀδηγεῖ ἀκράτητον εἰς τὰ μέρη τῆς σπηδόνης, ἀπαράλλακτα ὅπως ἡ ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀναδιδομένη ὁσμὴ ἀρυπνίζει τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν κοιμωμένην ὕπνιναν, ἡ ὁποία ὀρμᾷ λυσσαλέα, ἵνα ὀργιάσῃ εἰς τὸ πεδῖον τῆς δυστυχίας ἐπὶ τῶν ἀναριθμῶν πτωμάτων, ἀπαράλλακτα ὅπως ἡ παρυσία διαβάτου, πληξάσα τὴν ὀφθρῶσιν λιμώττοντος λύκου ἄγει αὐτὴν βιαίως, ἐν μέσῳ τῆς ταραχῆς καὶ τῆς ζάλης κατ' αὐτοῦ.

Ἡ νὰ εἶχον ἰσχυρὰν, ὑψιπετῆ, ἀτέρμονα τὴν φαντασίαν. Θὰ ἄφηνον αὐτὴν ἐλευθέραν νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τοὺς σκοτεινοὺς ἐκείνους χρόνους, ἵνα ἀνεύρῃ ἐν τῇ προέλασιν τοῦ τόν Τοῦρκον μαινόμενον, ὀργιζόντα, ὕβριζόντα, κραιπαλιώντα καὶ ἀναπαραστήσῃ μοι τὸ μέγεθος τῆς κακούργιας, τὸ ὕψος τῶν ὕβρεων, τὴν δύναμιν τῶν ἀτιμώσεων, τὴν ἐντασιν τῆς ἐρημώσεως, ἵνα ἐννοήσω μέχρι ποῦ ἀγριότητος ἐξικινεῖται ψυχὴ βάρβαρος, ψυχὴ ἄξεστος, ψυχὴ διαβόλου οἰκοῦσα ἐν κακοζήλῳ σώματι ἀνθρωπίνης μορφῆς· καὶ ἀναπαραστήσῃ μοι τὰ ἀσπαρόντα, τὰ ἀνίσχυρα, τὰ ἐντελῶς ἀνίκανα θύματα ὑπὸ τὴν βίαν καὶ ἀγριότητα τοῦ θηρίου, ἵνα ἐννοήσω ἔστω καὶ ἀμυδρῶς τὸ ὕψος τῆς δυστυχίας τῶν, τοὺς φόβους καὶ τὰς καθημερινὰς τρομάρας, τὰς ραπίσματα, τὰς μαστιγώσεις, τὰς ὕβρεις, τοὺς ἐξευτελισμούς, τὰς ἀτιμώσεις.

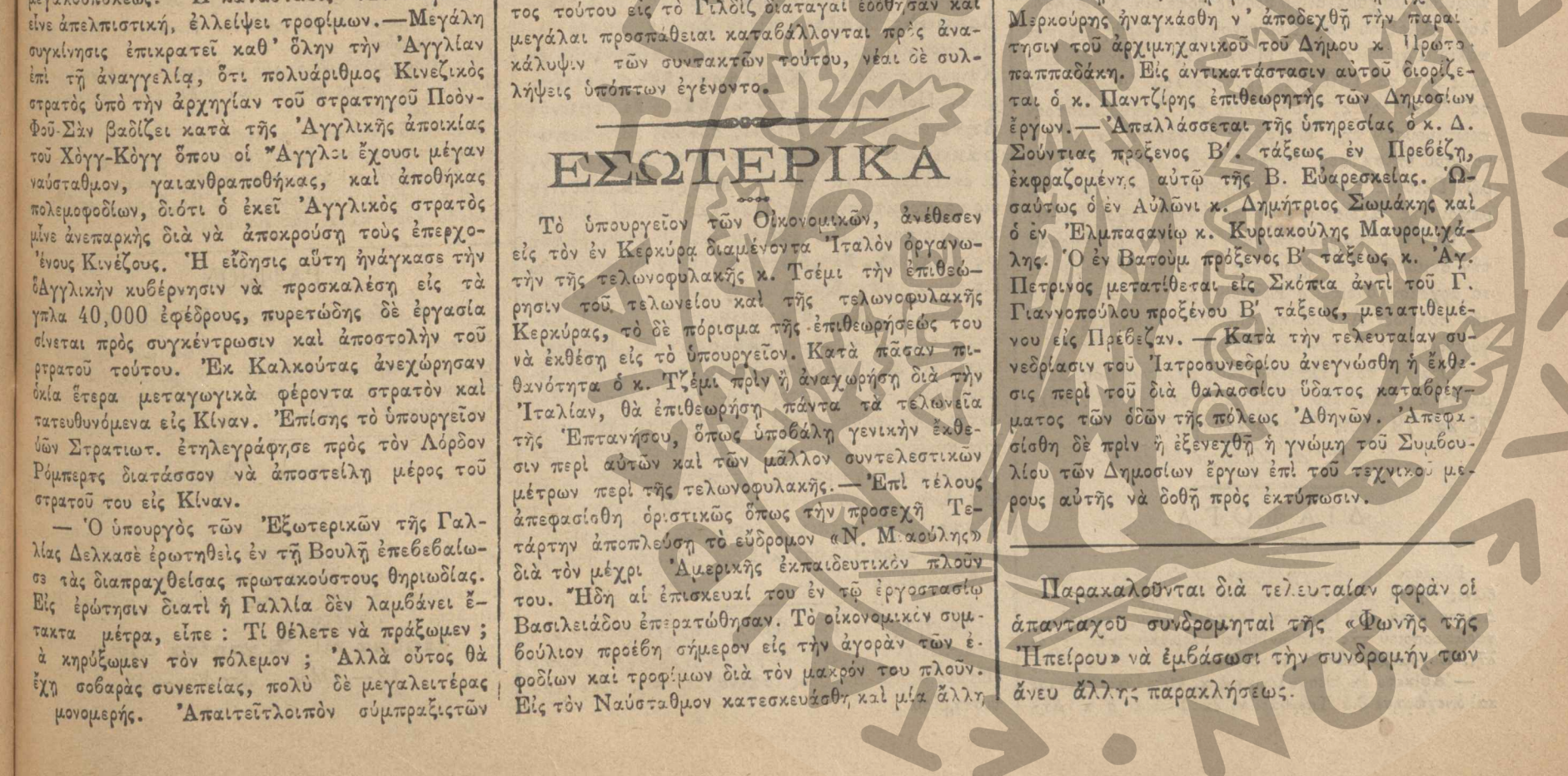
(ἀκολουθεῖ)

ΕΚ ΝΕΟΥ ΛΟΥΡΟΥ

Πῶς εἰργάσθη ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἀποζημιώσεως.—Τὰ κατὰ τῶν Χριστιανῶν μέτρα.—Ὁλοι ἀπεκλεισθῆσαν.—Ὁ γοηρός Χατζὴ Χαμίτ καὶ τὰ ἔργα του.—Οἱ δυστυχῆς κάτοικοι.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἥτις κατήλθεν εἰς Λαύρον ἵνα ἐπιτοπίσῃ τὴν καὶ ἐξετάσῃ τὰς ζημίας τῶν παθόντων κατὰ τὸν προλαβόντα πόλεμον μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἀπηρτίζετο ἐκ τεσσάρων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Πρεσβύτης, διέμεινε δὲ ἐν Λαύρῳ ὑπὲρ τοῦ τριῶς μῆ-ας, ἐξελήφθη δὲ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς καθὼς ἔπειτα οἱ ὁμοίως φύσεως ἐν Τουρκίᾳ. Μετὰ πολλὰς φροντίδας καὶ κόπους μετὰ ἐνδείξεως ἀκεραιότητος ἐν ἀρχῇ πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ δικαίου ἐκάστου ἐννοεῖται αὐτοῦ ἐπράττειν αὕτη ἡ ἀδεία ὅτι διὰ νὰ πάρουν χρήμα πρέπει νὰ δώσωσιν χρήμα (ρευστότητα) καὶ ἦλθον εἰς τὸ ἄλογον συμπέρασμα ὅτι εἰ χριστιανὰ, εἰ μὴν χριστιανὰ ἀποζημιώσιν καὶ εἰς ταῦτα ἐρεσκεμένη οὐδένα χριστιανὸν προσεκάλεσαν ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη καὶ τὸν ἐξέτασεν περὶ τῶν ἀποζημιῶν, ἐκτός εὐνοημάτων, ὀλιγοτέρων τῆς δεκάδος, οἵτινες ἔδωσαν τὸ ἀπαιτούμενον ρευστότητα καὶ οὕτως εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποζημιωμένων τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εὐρίσκονται ἕως πέντε—ἐξ ὧν ὅλα χριστιανικά. Ἡ τοιαύτη τῆς ἐπιτροπῆς σκέψις ἐκτός ὅτι δεικνύει τὸν φανατισμὸν αὐτῆς εἶνε ἡ ὁλοῦς διόλου ἐναντία πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Διότι τὸ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν 100 000 λιβρῶν ἀπο-

Παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν φοράν οἱ
ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς
Ἠπείρου» νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των
ἀνευ ἄλλης παρακλήσεως.

Τὰ ὑφιστάμενα ἐν Ἰταλίᾳ διάφορα κομιτάτα ἅτινα εἶχον ἐργασθῇ καὶ κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὸν ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀγῶνα ἀπηύθυναν κατ' Ἀπρίλιον ἐπιστολὰς πρὸς τὸν στρατηγὸν Ριτσιώτην Γαριβάλδην δι' ὧν παρεκάλουν αὐτὸν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ προετοιμάσῃ τὰς δυνάμεις τῶν κομιτάτων τούτων ἵνα προστρέξωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς αὐτονομίας τῶν Ἀλβανῶν, ἐν ἣ περιπτώσει δυνάμεις τις ἤθελεν ἀποπειραθῇ ἐπιφυλομένη τῶν ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ περιπλοκῶν ἄλλων δυνάμεων, νὰ καταλάβῃ καὶ καταπιῇ τὴν Ἀλβανίαν. Ὁ Γαριβάλδης ἀπεδέχθη τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἰταλίαν ἤρξατο πυρετώδης ἐργασία πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον. Ἐφημερίδες ἐκδίδονται ἰδιαίτεραι πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τοῦ κομιτάτου καὶ πολλὴ ἄλλη ἐργασία καταβάλλεται. Χθὲς δὲ ἐκομίσθη διὰ τοῦ ταχυδρομείου τὸ ὄργανον τοῦ κομιτάτου «Pro Patria» τὸ ὅποιον περιέχει πολλὰς σχετικὰς πληροφορίες. Ἐκ τοῦ φύλλου τούτου ἐξάγεται ὅτι σκοπὸς τοῦ κομιτάτου τοῦ ὑπὸ τὸν Γαριβάλδην δὲν εἶνε νὰ καταπιῇ τὴν Ἀλβανίαν ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ νὰ ἐργασθῇ ὅπως ἡ Ἀλβανία ἀποκτήσῃ τὴν αὐτονομίαν της καὶ ζήσῃ ὡς ἀνεξάρτητον ἔθνος.

Φίλε Κύριε Γάγαρη,

Εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 384 καὶ 385 φύλλα τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου», ἐδημοσιεύσατε παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς μονογραφίας τῆς Μονῆς τῆς Ὑψ. Πέτρης τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει, Θωμᾶ Πετρίδου, ἐξ Ἀργυροκάστρου, ὅστις δὲν δύναται πλέον νὰ γράψῃ ἀπαντῶ ἐγὼ ὅτι, καταστραφείσης τῆς Δουρύνου πόλεως τὸ 568 ὑπὸ τῶν Γότθων τοῦ Τωτίλα καὶ διασπαρείσης κωμῆδον εἰς τὴν νῦν ἐπαρχίαν Δρόπολιν, κατὰ Στέφανον τὸν Βυζάντιον, ἡ ἔδρα τῆς ἐπαρχίας μεταφέρθη εἰς τὴν ἀντικρὺ Ἀνδριανούπολιν ἀνακινισθεῖσαν καὶ τειχισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Μ. Ἰουστινιανοῦ εἰς Ἰουστιανούπολιν μετωνομασθεῖσαν, ὕστερον τὸ 658 ἀνακινισθεῖσης τῆς Πασαῤῥωνος καὶ Πωγωνιανῆς μετωνομασθεῖσης, μεταφέρθη ἐκεῖ ὁ θρόνος τῆς Ἐπισκοπῆς κατὰ τὸ χρονικὸν Χρυσοβούλου τοῦ Κ. Πωγωνάτου. Ἐρημωθεῖσης δὲ καὶ ταύτης ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων μεταφέρθη ἡ ἔδρα τῆς ἐπαρχίας εἰς τετειχισμένην πόλιν τῆς Ἐπισκοπῆς, ἥς σώζεται ὁ ναὸς ὡς μονή, καταστραφείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων τοῦ Βοημούδου τὸ 1082. Ὅτε ὁ στρατηγός, ὁ ἐπίσκοπος καὶ τὸ ποίμνιον ἔπασαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι, ὁ θρόνος τότε διὰ Χρυσοβούλου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ μεταφέρθη εἰς τὴν πόλιν Γαρδικίου καὶ Μονὴν τῆς Ὑψηλῆς Πέτρης καὶ τὸ 130 διὰ Χρυσοβούλου Ἀνδρονίκου τοῦ Ἐλεήμονος, τιμήσαντος τὸ Ἀργυροκάστρον πρωτεύουσαν τῆς Ἐπαρχίας μεταφέρθη καὶ ὁ θρόνος τοῦ ἐπισκόπου ἐκτοτε ἐκεῖ, ἐνθα ὁ Ἡγεμὼν Γκιόνης ἔστησε τὴν ἔδραν τῆς ἡγεμονίας του μέχρι τῆς ἀλώσεως ἀπὸ τὸ 1400 μέχρι 1456.

Ὅτε ὁ μεταφραστὴς ἀρχαιομαθὴς ὢν ἔγραψε τὴν σημαίαν τοῦ ἡγεμόνος Ἀργυροκάστρου εἰς τὸ ἀρχαῖον ὄνομα «Ἐργερὶν Σιτσιν»=σημαία τῆς πόλεως Ἀργυρίνης τῆς Ὀμηρικῆς «ἐς Ἀργυρίων καὶ Κερανίων νάπας».

Ὅρα εἰς τὰς Ἡπειρωτικὰς μελέτας μου Δρομολόγια Ἡπείρου Τόμ. Δ'. τεύχος Α'. σελ. 78 καὶ 79 λέξις Ἀργυροκάστρον.

Β. Δ. Ζῶτος ὁ Μολοττός.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εὐφροσύνως ἀνηγγέλησαν ἐκ Δελφίνου τὴν ἀρραβῶνες τῆς ἐκ Δροβιάνης δεσποινίδος Παρασκευῆς λτ. Δρόσου μετὰ τοῦ Γεωργίου Ἀναστασιάδου πτυχιούχου φαρμακοποιοῦ τῆς ἐν Κων/πόλει φαρμακευτικῆς σχολῆς. Εὐχόμεθα αὐτοῖς τὰ βέλτιστα.

Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονικῆς κ. Θεοφάνης Τότσας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Τσεβέριον, ἐκ Σερβίας δ. κ. Δη-

μήτριος Σακελλαρίου καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀρτσίσταν καὶ δ. κ. Παναγιώτης Ζώης θυμῶς.

Ἀνεχώρησεν δ. κ. Νικόλαος Μπάζας διὰ Πρέβεζαν καὶ δ. κ. Βασίλειος Κοντούρης διὰ Κάτω Σουδενά διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς.

Ἀφίκετο ἐκ Τσεβέριου μετὰ τῆς κυρίας του δ. κ. Χριστόδουλος Ράμμος ὁ πολλάκις εὐεργετήσας τὴν κοινότητά Τσεβέριου. Ἀνεχώρησεν ὁ λαμπρὸς μαθητὴς τοῦ ἐθνικοῦ λυκείου Κωνσταντίνος Διούμας δι' Ἀρτσίσταν καὶ δ. κ. Ἰωάννης Ἰωαννίδης σπουδαστὴς τῆς Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας διὰ Πάμπικον.

Ἀπέβησεν ἡ σύζυγος τοῦ ἐκ Κάτω Σουδενῶν ἐνταῦθα ἀποκαταστημένου κ. Κωνσταντίνου Κυρίτση Ὁδρανία, ἐφ' ᾧ συλλυπούμεθα αὐτόν.

Ἀφίκετο ἐκ Σάμου δ. κ. Σπυρίδων Βελέντζας διδάκταλος καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μπάμπικον.

Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονικῆς δ. κ. Θεόδωρος Πέτσας μαθητὴς τοῦ ἐκεῖ Λυκείου Δούκα καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἀρτσίσταν.

Ἀφίκετο ἐκ Κουκουλίου δ. κ. Εὐγένιος Πλακίδας καὶ ἀνεχώρησε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Ρωσσίᾳ κτημάτων του.

Ἀπέβησεν εἰς Κάτω Σουδενά ὁ Γεώργιος Βάλλας εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν εὐτυχήτας νὰ ἴδῃ Ἀθραμιανίαν οἰκογένειαν, ἥν καὶ συλλυπούμεθα.

Ἀνεχώρησεν εἰς Εὐρώπην ὁ ἱατρός κ. Νικολ. Γ. Φίλης μετὰ τῆς κυρίας του.

Ἀνεχώρησεν εἰς Πρέβεζα ἡ κατὰ τὰς ἐν τῷ Ἀρτακίῳ ἐξετάσεις ἀριστεύσασα δεσποινὶς Ἀλέξανδρα Λαζάρου.

Λαμβάνω τὴν τμήν νὰ γνωστοποιῶ τοῖς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ συμπάτριώταις μοι πελάταις καὶ φίλοις ὅτι ἱδρύσα καὶ ἐν Πειραιεὶ ὑποκτάστημα ὑπὸ τὴν ἰδίαν μου ἐπωνυμίαν Φ. Α. Χρήσις, ὁδὸς Μικρᾶς Στοᾶς Νο 22 θέλει δὲ μὲ ἀντικαθιστᾷ δ. κ. Στέφανος Βουλοδημῶς ὅστις καὶ θὰ ὑπογράψῃ πᾶσαν ἐπιταγὴν ἢ ἔγγραφον σχετιζόμενον μετὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ γραφείου μου. Οὕτως δὲ ἐκπληροῦται ἡ ἐπιθυμία τῶν πλείστων ἀνταποκριτῶν μου καὶ πελατῶν μου τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἀπῆλθον τὴν ἱδρυτὴν ὑποκαταστήματός μου ἐν Πειραιεὶ πρὸς διευκύνανσιν τῶν συναλλαγῶν των. Διαβεβαιῶ δὲ πάντας ὅτι θέλουσι ὑπηρετηθῇ τὰ συμφέροντά των καὶ ἐκτελεσθῇ αἱ παραγγελλόμεναι τῶν ὅπως καὶ μέχρι σήμερον ἐτελεσθήσαν καὶ ἀποδεῖξαι τούτων ἢ ἐκάστοτε πληθυνομένη ἐντιμὸς πελατεία μου, πρὸς ἣν ἐκφοῶ τὰς ἐγκαρδίας εὐχαριστίας μου διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐμπιστοσύνην δι' ὧν μὲ περιβάλλει.

Ἀθῆναι τῇ 10 Μαΐου 1900

Φ. Α. ΧΑΡΙΤΟΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστὴν φορὰν ἀνυπερβέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχουσι καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίαν παρακλήσιν.

Οἱ ἐν Ρωμανίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χαΐτα οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίου κ. Ἰω. Χαρισιάδην, οἱ ἐν Κάρφῳ εἰς τὸν κ. Χρήστον Βασιλείου, οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κίτσον, οἱ ἐν Τρικιάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυρίδων, οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ. Ζωγγόν, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρτζόν, εἰς τὸ πρακτορεῖον τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Θρόνον. Οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον. Οἱ ἐν Μεσολογγίῳ εἰς τὸν κ. Η. Ἀνδραμῆτα. Οἱ ἐν Λαρίσσει εἰς τὸν κ. Α. Γκίτον. Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσον, εἰς Κωνσταντὶ καὶ Α. Μουτσόπουλον ἐκ Φιλίππουπολιν. — Ἐκάστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν του ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμανίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ἐπικύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν των.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὑρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΖΩΝ ΜΑΚ-ΔΟΥΛΛ καὶ ΒΑΡΒΟΥΡ

Ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς

Δευτέρα ὥρα 3 μ. μ. διὰ Κόρινθον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραϊναν καὶ Καρθασαράν.

Τρίτην ὥρ. 8 π. μ. (διὰ τῆς διώρυγας) διὰ Πάτρας, Παξούς, Κέρκυραν, καὶ Ἀγίου Σαράντα.

Τρίτην μεσημβρίαν διὰ Σέριφον, Κίμωλον, Μῆλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

Πέμπτην ὥρα 8 μ. μ. διὰ Ἀντίκυραν, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Ναύπακτον, Πάτρας, Ἰθάκην, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Βόνιτσαν, Κόπραϊναν καὶ Καρθασαράν.

Παρασκευὴν ὥρα 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιθέριον, Χαλκίδα, Αἰμυνην, Αἰδηψόν (τὸ θέρος) Ὁρεούς, Βόλον καὶ Θεσσαλονίκην.

Σάββατον, μεσημβρίαν διὰ Δαρδανέλιαν, Κωνσταντινούπολιν, Βέραν καὶ Πύργον.

Σάββατον ὥρα 7 μ. μ. διὰ Πάτρας, Μεσολόγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργολίον, Ληξούριον, Κέρκυραν.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΕ», ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ

(ἐνταῦτι πλατείας Δικαστηρίων)

ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφθεν ξενόδοχεον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσσει ὁ ἐκ Ζαγορίου πασίγνωστος Δημήτριος Στυλιανῶς. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὕρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Ἀνδρέου Λαχανᾶ

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀπέναντι Δημοτικοῦ Θεάτρου καθ' ἰδίαν ἀπίστευτος προθυμία ζηλευτῇ Τιμαὶ ἀκατάγωνται εἰνε τὰ μόνον συστατικά διὰ τὸ λαμπρὸν τοῦτο κούρεο.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ
ΕΝ ΚΑΡΑΙΤΣΗ

Ἀριστ. Κ. Κουρτίου

Δημητριακοὶ καρποὶ, δέρματα, καπνὰ, κουκούλια κλπ.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΓΗΝΟΥ

Η «ΗΠΕΙΡΟΣ» ΕΝ ΚΡΑΒΑΣΑΡΑ

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου Π. Κίτρου Ἡπειρώτου.

Τὸ ξενόδοχεον τοῦτο εὐρισκόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶνε ἐν τῶν καλλίστων οἰκημάτων ἐν ὁρίᾳ θέσεως.

Περιλαμβάνει δωμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα, εὐήλια, ὑπαστράπτοντα, ἐκ τῆς καθαρότητος μὲ ἐπιπλᾶ ἐντελὲς καίνουργι καὶ ὑπηρεσίαν προθυμοτάτην.

Οἱ πολυπληθεῖς διερχόμενοι ἐκ Καρθασαράς ἐπὶ δόξα θ' ἔλθουσιν εὐρεῖ πᾶσαι τὰς εὐκολίας.

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσμομάντη καὶ Κ. Σεκαρά.

Τελεῖα ἐφαρμογὴ ἀπὸ τῶν τῶν φαρμάκων, κομψότης καὶ νεωτερισμός, ἐράμιλλος τῶν μελετιέμων κατασκευῶν τῆς πρωτεύουσας, τιμαὶ ἀκατάγωνται. Ὁδὸς Νικίου 2 καὶ Κολοκοτρώνη 10.

Καπνὰ Ἀρτῆς

ΚΑΠΝΑ γευστικώτατα.
ΚΑΠΝΑ ἀρωματικώτατα.
ΚΑΠΝΑ διὰ θεριακλήδας.
Εὐρίσκει τις μόνον εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Βουλῆς κτηνοπολείου ἀπὸ Βουλῆς ὅπου διευθύνει ὁ γ. ὡς ἐς Ἡπειρώτης 1. Κονιάρης.

Παύλος καὶ Σ. Γαργάτα διάφορα

12—Ὁδὸς Σταδίου—12